

[Ingmar Wagner.]

kelig må give gode resultater. Så meget mere beklageligt er det, at justitsministeriet er med til at standse denne glædelige udvikling ved at nægte DUVs eksekutivkomité ret til at afholde sit møde i vort land.

Det er udfra sådanne betragtninger, jeg har stillet justitsministeren mit spørgsmål om, hvad der har foranlediget justitsministeren til at nægte visum til dette internationale ungdomsmøde i København.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det spørgsmål, det ærede medlem hr. Ingmar Wagner har rettet til mig, er rent konkret: Hvorfor er der nægtet visum til det møde, som Demokratisk Ungdoms Verdensforbund agter at afholde i København til forberedelse af organisationens festival for fred og venskab i Warszawa?

Visa er søgt kollektivt ved personlig henvendelse til justitsministeriet og afslået ved skrivelse af 19. januar 1955 under hensyn til, at der ikke er nogen dansk interesse forbundet med mødets afholdelse i Danmark. Det er altså en nærmere begrundelse af dette standpunkt, det ærede medlem ønsker.

Herom kan jeg sige: at fremme fred og venskab mellem nationerne er også i dansk interesse. Selvom det påtænkte møde efter sit navn har dette formål, er det imidlertid ikke dermed givet, at mødets afholdelse her i landet vil være i dansk interesse. Efter de erfaringer, man har med organisationen og dens afholdelse af tilsvarende møder, må det forventes, at mødet vil blive brugt til en mod de demokratiske landes politik ensidigt rettet propagandistisk indsats, som ikke kan antages at være egnet til virkelig at fremme de angivne formål: fred og venskab.

Jeg skal i denne forbindelse minde om, at Dansk Ungdoms Fællesråd i sommeren 1953 fandt sig foranlediget til overfor offentligheden at gøre opmærksom på, at fællesrådet ikke under nogen form havde forbindelse med afholdelse af en tilsvarende festival arrangeret af Demokratisk Ungdoms Verdensforbund, der, som det hedder i udtalelsen, i sin tid ekskluderede en række danske ungdomsorganisationer, fordi de protesterede imod, at kommunisterne, der tal-

mæssigt dominerede organisationen, udnyttede den målbevidst agitatorisk til fremme af ensidige interesser.

Det kan derfor efter regeringens opfattelse ikke være i dansk interesse, at mødet afholdes her i landet, og det er grunden til, at andragendet om visa til deltagerne er blevet afslået.

Ingmar Wagner: Jeg kan ikke helt godkende besvarelsen af mit spørgsmål og ønsker at stille et tillægsspørgsmål, idet jeg vil udbede mig en yderligere forklaring på, at der ikke skulle være nogen dansk interesse forbundet med mødets afholdelse, da man er vidende om, at alle danske ungdomsorganisationer er indbudt til mødet. Derved bliver der jo mulighed for, at der virkelig er en dansk interesse forbundet dermed. Jeg kan derfor ikke erklære mig tilfreds med den forklaring, der er givet.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om afgift af spiritus, vin og øl.

Valgt blev: *Poul Hansen (Kalundborg), Einer-Jensen, Holger Eriksen, Kai Jensen, Hans Knudsen, M. Larsen, Lindberg, Viola Nørlov, Alfred Bagh, Søren Andersen, Heilesen, Thisted Knudsen, Anker Lau, Poul Møller, Halfdan Hendriksen, Gertie Wandel og Aage Fogh.*

Den følgende sag var:

Anden behandling af forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov nr. 264 af 27. maj 1950 om folkebiblioteker.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Undervisningsministeren (Bomholt): Ved lovforslagets første behandling udtalte det ærede medlem hr. Lysholt Hansen ønske om at få oplyst, hvor mange folkebiblioteker der er oprettet i landkommunerne siden 1950, og hvor mange kommuner der endnu ikke har oprettet folkebiblioteker. Jeg har sendt ordførerne en foreløbig besvarelse, og denne besvarelse kan jeg nu supplere efter en forhandling med bibliotekstilsynet.

Det viser sig, at der er oprettet 42 nye folkebiblioteker i landkommunerne, samtidig med at der er nedlagt 29. Slutresultatet bliver herefter 13 nye folkebiblioteker. Nedlæggelse af folkebiblioteker er sket dels ved etablering af biblioteksfællesskab mellem flere kommuner, dels derved at biblioteker ophører med at opfylde de krav, der efter bibliotekslovens regler må stilles som betingelse for opnåelse af statstilskud.

Vedrørende spørgsmål 2: efter de fra centralbibliotekerne foreliggende oplysninger mangler der folkebiblioteker i 265—270 af landets sogne. Da mange kommuner omfatter flere sogne, kan det på dette grundlag være vanskeligt at fastslå, hvor stort et antal af kommunerne der i biblioteksmæssig henseende er fuldt dækket. Skønsmæssigt anslået er det formentlig 200 kommuner.

Om biblioteksrådets indstilling kan jeg meddele, at den i øjeblikket beror i indenrigsministeriet med henblik på forhandling med de kommunale organisationer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Ændringer i rets- og politikredsinddelingen m. v.).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 769; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1975).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Edel Saunte: I foråret behandlede vi spørgsmålet om ændring af enkelte retskredse, og ved den lejlighed udtalte det høje ting gennem sin godkendelse af udvalgets betænkning og udvalgsordførers bemærkninger, at det ville være ønskeligt, om vi fik en fuldstændig revision af rets- og politikredsinddelingen. De nugældende regler for rets- og politikredse er bygget op i forhold til det befolkningstal, der var i 1911. Der er unægtelig siden da sket både en væsentlig forøgelse af den danske befolkning og en overordentlig stor forskydning af befolkningen indenfor de forskellige kredse. Det har resulteret i, at visse retskredse har et meget ringe befolkningstal, medens andre har fået et helt overvældende arbejdsområde.

En ændring af disse forhold har længe trængt sig på, og jeg er derfor meget glad over, at vi nu får lejlighed til at behandle sagen. Det foreliggende lovforslag indeholder ikke mindre end 22 ændringer vedrørende retskredse plus nogle specielle ændringer for København og for visse andre kredse og 22 ændringer vedrørende politikredse. Jeg skal straks sige, at det er mig komplet umuligt at vide, om det forslag, som her foreligger, er rigtigt og praktisk for den enkelte kreds ude i landet. Jeg har kun et meget ringe kendskab til retslivet i de lokale kredse; jeg kommer der af og til, men det giver ikke nogen indsigt i, hvilken retskreds- eller politikredsinddeling der vil være rimelig. Dette må vi nu se på i udvalget. Jeg er sikker på, at udvalgsforhandlingen vil blive langstrakt, for vel indeholder lovforslaget ikke noget som helst politisk sprængstof, men al den lokalpatriotisme, som eksisterer her i landet, vil sikkert rejse sig og fortælle os, at både det, som justitsministeriet foreslår, og det, som det høje ting eventuelt kunne tænke sig, er fuldstændig forkert. Jeg vil da følge trop og tale lidt om de kredse, som jeg kender noget til, ikke meget, men dog lidt.

Jeg er meget glad for, at der skal ske en deling af Københavns amts søndre birk og Københavns amts nordre birk, således at der bliver flere dommere til at behandle sagerne, men jeg er ikke helt overbevist om, at den foreslåede deling er den rigtige.